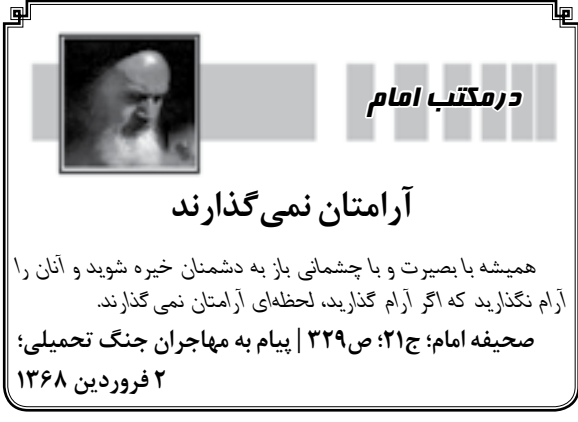

همیشه با بصیرت و با چشمانی باز به دشمنان خیره شوید و آنان را آرام نگذارید که اگر آرام گذارید، لحظه‌ای آرامتان نمی‌گذارند.

صفحه‌ه امام: ۱۳۱خ: ۱۳۲۹ ی پیام به مهاجران جنگ تحمیلی: ۲ فوروردین ۱۳۶۸

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

آرام نگذارید که اگر آرام نگذارید، لحظه‌ای آرامتان نمی‌گذارند.

آرامتان نمی‌گذاردن

همیشه با بصیرت و با چشمانی باز به دشمنان خیره شوید و آنان را

آرام نگذارید که اگر آرام نگذارید، لحظه‌ای آرامتان نمی‌گذارند.

صفحه‌ه امام: ۱۳۱خ: ۱۳۲۹ ی پیام به مهاجران جنگ تحمیلی: ۲ فوروردین ۱۳۶۸

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

کیمت‌سان: آرمانتان نمی‌گذارد

مقاله وارده

جنگ و صلح تحمیلی

علیه ایران

از سحرگاه خونین جمعه ۲۳ خرداد که اسرائیل، پایچه ایران را گرفت تا امروز که به فضل خدا مسلط بر میدان، بر سر مار صهیون می‌کوبیم، اتفاقات را می‌توان مرور کرد و به تحلیل پرداخت و نقاط قوت و آسیب را رصد کرد و برای روزهای در پیش، خودمان را تقویت کنیم. اکنون به نگاه

میدان و به شهادت رسانه و رفتار دشمنان؛ کارنامه مردم و رزمندگان ما موفیق بوده و از خدای قادر متعال، توفیق رافرواز و پیروزی زود هنگام و موفقیت کهنه‌زمین و نصرت مستضعفین و شادی بی‌انتهای مردم ایران و مستضعفین کل‌زمین را مسألت می‌کنیم. به مدیریت جمهوری اسلامی در این جنگ تحمیلی، در فرصتی دیگر خواهیم پرداخت، ولی آنچه در این مختصر، به آن اشاره می‌شود، جنگ روانی است که لایه زیرین جنگ‌های سخت است و بیراهه نیست اگر گفته شود اصل پیروزی در قدرت نرم و رسانه است. قدرتی که از ذهن سربازان خودی و دشمنان تا تصمیم‌سیاستمداران و مسئولین و تا صفحات گوشی و اینترنت و تا تعدسات *dislike* و تا گفت‌وگوی کف خیابان مردم کشیده شده است. تبیین و گفتن واقعیت، همان موردی است که رهبر انقلاب به آن اشاره کرده و به مردم سپرده است که آن را در کنار زندگی عادی خود جدی بگیرند. همانکه پیش‌تر هم با اشاره، به قدرت سخت و قدرت نرم به آن پرداختند. واقعیت است، اگر قدرت سخت، آسیب ببیند می‌توان برایش از قدرت نرم کمک گرفت. ولی در صورتی که قدرت نرم آسیب پذیرد نمی‌شود از قدرت سخت کمک گرفت.

در دهه نود، سه فرمان مهم رهبری که به جهاد تبیین رسید، همگی در حوزه فرهنگ و رسانه بود. از آتش به اختیاری که به خاطر اختلاف ستاد و صف در حوزه فرهنگ بود تا آرایش جنگی در فضای مجازی و تا جهاد تبیین که در ۷ مهر ۱۴۰۰ و حدود یک سال پیش از اغتشاشات صادر شد، همگی رسانه پایه بودند. پس از فرمان جهاد تبیین هم، حدود شش‌ماه بر رویه اول، فرضیه قوری و… تأکید شد که همگی ترجمان تبیین و قسمت مهمی از قدرت نرم ماست که با آن می‌توان در مقابل جنگ روانی دروغ و شبهه دشمن، مدیریت افکار عمومی کرد و از آراشی و اغندام ملی بگپهای نمود و به اهمیت و قدرت نرمی که در رسانه‌ها تعریف و برجسته می‌شود پی برد. قدرتی که می‌تواند قدرت سخت را درون‌گرا کند.

در این حدود ده روزی که از جنگ تحمیلی اسرائیل علیه ایران می‌گذرد، به هر اندازه که به اسرائیل آسیب می‌رسانیم، رسانه‌های وابسته به جبهه استکبار، در تنفس دادن به اسرائیل و ترویج شایعه و ترزید و تشکیک در واقعیات و اقدامات و پیروزی‌های ما جبهه باز می‌کنند. خودزنی موشک‌های ایرانی، استغفار از سیر اسلحه‌ی، حمله به بیمارستان‌ها و خانه‌ها، جرم‌بندی لایق، استفاده از سربان مسئولین یا نظامیان، اشگفتی مدیریتنی، جرم‌بندی برای خرید اضافه بر نیاز، ناتوانی در مدیریت بحران و… همگی شیوه مردم هستند که می‌توان نقیض آنها و از قضا نمونه‌های حقیقی و اسرائیلی آنها در و فضای واقعی یا فضای مجازی دید.

دروغ‌های خرافانه و تکرار شیکه‌های ماهواره‌ای اگرچه استفاده غیر مسئولانه و غیر حرفه‌ای از رسانه و تکنولوژی به قصد فریب افکار عمومی است و زدی در اصل، تحرکی برای عطشانی است که جلوشانی می‌اندازد و مرد مزدوری و وطن‌فروشی آنهاست. حقیقت می‌فرودشت تا مجوز اغتشاش تمدید شود… بمانده، نباید به هم‌کیمت‌ها پرداخت. وقتی منوتو می‌گوید «یک هفته از حمله اسرائیل به ایران می‌گذرد، جنگی که ایران آغازگر آن بوده» آیا این اشگفتی و باطلت قابل پاسخگویی است؟ ترابی قهاریار، عرق می‌خورد و در مستی نظر می‌دهد و اینترنتشان آن را تشریح می‌کند؛ این سگلفی و نفلفکی از پیش پاسخگویی دارد؟ مقایسه‌شدن مردم ایران با خهر کشکشیان صهیون گویای همه‌چیز است. شلوغی راه‌پله‌های مترو تهران برای حضور در راهپیمایی کجا و شلوغی راه‌پله‌های پناهگاه اسرائیل کجا شربت دادن در صف پمپ‌بنزین ما کجا و پاره کردن شکم همدیگر در پناهگاه‌های اسرائیل کجا می‌باشد؟ پایداری را تشبیه کرد و ترمیم به خاک می‌سپاریم و آن طرف، با شهوت‌جویی است و هیچ آمار و اطلاعاتی منتشر نمی‌کنند و بازتاب بر تصویر و صوتی آن دارد بداندن سانسور می‌کنند. میلارداه دالر هزینه گنبد آهنین و پادفاند و یکپاک و فلاحتی کردند که برای موشک‌های ایران لایق باز می‌کنند و از هزینه ایران انتقاد می‌کنند. به خاطر سیر اسلحه‌ی، خروج از اسرائیل را ممنوع کرده‌اند و به ما تهمت می‌زنند. بیمارستان و بیمار و حتی نوزادان نارس را به قتل می‌رسانند ما با متهمت می‌کنند و… و فرغوشوی اسرائیل، مثل شلشتن ذغال برای سفید شدن یا دعا برای آمرزش شیطان است.

غیر از اینجا اشگفتنی است بی‌شرمی رسانه‌های غربی در تحریف واقعیات بدیهی است. ما در حال مذاکره‌ای بودیم که اصرا کردندگان معتقد بودند سلیاه جنگ را از ایران دور می‌کند که با پاس گل گروسی یا همان گزارش دروغ آژانس، اسرائیل وحشی به ایران حمله کرد. قسدشان ترور غافلگیرانه مسئولین ارشد نظامی و دانشمندان مؤثر در موج اول مسئولین ارشد نظام در دور دوم بود و از کار انداختن سیستم پادفاند و دفاعی و هسته‌ای و از بین بردن زیرساخت‌ها و در نهایت و پس از ایجاد وحشت و ناامیدی که با بی‌سر حقه نظام و نظامی انجام دادند، پروژه لیبی و سوریه را پیش می‌گیرند ولی به این اندازه تجزیه رایز کرده‌اند که باز هرگز نتواند سربلند کنند. این حقه، مهربا و تپشه پدری آنگلوساکسون‌هاست.

قطعی بزرگ بر بریتانیا در ایران، باعث روی کار آمدن روحانی شده که دیگر برای استعمار، نه نیاز به زحمت جبار مردم صفا می‌شود. نه نیاز به طراخی قراردادهای استعماری و استحصاری دوران قاجار. پادشاه پهلوی، با اشاره غرب می‌آمد و می‌رفت و استان می‌داد و مناطق حساس و راهبردی را اسرائران جدا می‌کرد و در عمان و ویتنام جنگ می‌ناتی می‌کرد و… تجزیه امپراتوری عثمانی هم، بعد از جنگ جهانی اول، باعث از بین رفتن سد اسلام در برابر استعمار بود